

ZARZĄDZANIE SIECIĄ SZKÓŁ PONADGIMNAZJALNYCH W GDAŃSKU

Jerzy Jasiński

Spis treści

1.	Wstęp	3
2.	Charakterystyka zmian w sieci szkolnej w latach 2007-2012	7
3.	Lokalna polityka oświatowa	13
4.	Instrumenty zarządzania oświatą w Gdańsku	16
5.	Podsumowanie	17

Spis tabel

Tabela 1. Liczba placówek oświatowych prowadzonych przez Miasto Gdańsk	3
Tabela 2. Liczba oświatowych jednostek organizacyjnych prowadzonych przez Gminę Miasto Gdańsk w latach 2007 - 2012	4
Tabela 3. Dzieci i uczniowie w gdańskich oświatowych w latach 2006-2012	4
Tabela 4. Liczba uczniów w poszczególnych typach szkół w latach 2006-2012	5
Tabela 5. Średnia liczba nauczycieli w przeliczeniu na pełne etaty w latach 2007-2011	5
Tabela 6. Liczba pracowników niepedagogicznych w latach 2007-2011	6
Tabela 7. Finansowanie gdańskiej oświaty w latach 2008-2011	6
Tabela 8. Liczba szkół ponadgimnazjalnych dla młodzieży w latach 2007/08-2012/13	7
Tabela 9. Wynik rekrutacja do klas I szkół ponadgimnazjalnych w latach 2007-2012	10
Tabela 10. Zdawalność egzaminu maturalnego w województwie pomorskim i w kraju w latach 2010- 2012	11
Tabela 11. Wyniki średnie w procentach na egzaminie maturalnym w województwie pomorskim i w kraju w 2010- 2012 roku z przedmiotów obowiązkowych	11
Tabela 12. Wyniki egzaminu maturalnego w liceach ogólnokształcących w latach 2007-2012	12
Tabela 13. Wyniki egzaminu maturalnego w technikach w latach 2007-2012	12

1. Wstęp

Gdańsk – jedno z szesnastu miast wojewódzkich obejmujące obszar 262 km² zamieszkiwany przez ok. 457 tys. mieszkańców wraz z Gdynią, Sopotem i kilkoma mniejszymi ośrodkami tworzy nadmorską aglomerację zwaną Trójmiastem, w której mieszka ponad 1 mln osób. Ważny węzeł komunikacyjny z najgłębszym i jednym z największych na Bałtyku portem, międzynarodowym terminalem lotniczym, siecią połączeń kolejowych i drogowych. Największy ośrodek gospodarczy, kulturalny i naukowy polskiego wybrzeża. W Gdańsku działa 6 wyższych uczelni publicznych i 14 niepublicznych. Miasto Gdańsk prowadzi przedszkola, szkoły podstawowe, gimnazja, szkoły ponadgimnazjalne, szkoły policealne, specjalne ośrodki szkolno-wychowawcze dla dzieci z różnym stopniem niepełnosprawności, poradnie psychologiczno-pedagogiczne, bursę, schroniska młodzieżowe i ośrodki zajęć pozaszkolnych.

Sieć placówek oświatowych w Gdańsku została ukształtowana się w latach 1999 – 2002 i była związana z wprowadzeniem z dniem 1 września 1999 r. nowego typu szkoły – gimnazjum i sześcioletniej szkoły podstawowej oraz z wdrożeniem z dniem 1 września 2002 reformy szkolnictwa ponadgimnazjalnego. Zmiany demograficzne, które dokonują się w ostatnich latach mają ogromny wpływ na sieć placówek edukacyjnych. Zmniejszanie się liczby dzieci w wieku szkolnym powoduje konieczność zmian w obrębie części sieci szkolnej. Liczbę placówek oświatowych prowadzonych przez Gminę Miasto Gdańsk w latach 2007 – 2012 z podziałem na typy placówek przedstawiono w tabeli 1.

W roku szkolnym 2011/2012 Gdańsk prowadzi 269 placówek oświatowych. W stosunku do roku szkolnego 2010/2011 liczba prowadzonych placówek oświatowych zmniejszyła się o jedną (zlikwidowano jedno liceum ogólnokształcące). Z kolei liczba placówek prowadzonych w roku szkolnym 2010/2011 w stosunku do roku szkolnego 2009/2010 zmniejszyła się o 10 (zlikwidowano 1 gimnazjum, 1 liceum ogólnokształcące, 1 liceum profilowane, 2 technika, 4 technika uzupełniające, 1 szkołę policealną dla dorosłych). Natomiast w roku szkolnym 2009/2010 w stosunku do roku szkolnego 2008/2009 liczba placówek zmniejszyła się o 9 (zlikwidowano 2 szkoły podstawowe, 1 gimnazjum, 8 liceów profilowanych, 2 zasadnicze szkoły zawodowe, 1 szkołę policealną oraz utworzono: 2 gimnazja, 1 liceum ogólnokształcące i 2 szkoły policealne).

Tabela 1. Liczba placówek oświatowych prowadzonych przez Miasto Gdańsk

Typ placówki	rok szkolny				
	2007/2008	2008/2009	2009/2010	2010/2011	2011/2012
przedszkola	66	58	58	58	58
szkoły podstawowe	70	70	68	68	68
gimnazja	49	49	50	49	49
licea ogólnokształcące	30	29	30	29	28
technika	33	33	33	27	27

licea profilowane	14	12	4	3	3
zasadnicze szkoły zawodowe	16	15	13	13	13
szkoły policealne	16	7	8	7	7
szkoły przysposabiające do pracy	2	2	2	2	2
pozostałe placówki	14	14	14	14	14
razem	310	289	280	270	269

Źródło: opracowanie własne na podstawie danych z Wydziału Edukacji Miasta.

Liczba placówek oświatowych prowadzonych przez Gminę Miasto Gdańsk zmniejszyła się w okresie 2007/2008 – 2011/2012 o 41 szkół.

Zgodnie z art. 62.1 ustawy o systemie oświaty organ prowadzący łączy szkoły różnych typów lub placówki w zespoły (jednostki organizacyjne). W roku szkolnym 2011/2012 269 placówki zorganizowane były w 188 zespołach. Liczbę oświatowych jednostek organizacyjnych prowadzonych przez Gminę Miasto Gdańsk w latach 2007-2012 przedstawiono w tabeli 2. W okresie 4 lat liczba jednostek organizacyjnych zmniejszyła się o 16, co jest równoznaczne ze zmniejszeniem liczby obiektów oświatowych. Warto nadmienić, że z dniem 1 września 2012 roku z mapy placówek oświatowych Gdańska znikają kolejne 3 jednostki: dwa zespoły szkół i jedno gimnazjum. Zmniejszenie liczby szkół jest wynikiem zmian demograficznych.

Tabela 2. Liczba oświatowych jednostek organizacyjnych prowadzonych przez Gminę Miasto Gdańsk w latach 2007 - 2012

	rok szkolny				
	2007/2008	2008/2009	2009/2010	2010/2011	2011/2012
Liczba jednostek organizacyjnych	204	194	191	189	188

Źródło: opracowanie własne na podstawie danych z Wydziału Edukacji Miasta.

Od roku szkolnego 2006/2007 do 2011/2012 liczba uczniów w systemie gdańskiej edukacji zmniejszyła o 10 098 uczniów (15%). Liczbę dzieci i uczniów w latach 2006-2012 w placówkach prowadzonych przez Miasto Gdańsk przedstawia tabela 3.

Tabela 3. Dzieci i uczniowie w gdańskich szkołach i placówkach oświatowych w latach 2006-2012

Rok szkolny	Liczba dzieci i uczniów
2006/2007	67 426
2007/2008	62 891
2008/2009	60 850
2009/2010	58 887
2010/2011	57 718
2011/2012	57 328

Źródło: opracowanie własne na podstawie danych z SIO.

KAPITAŁ LUDZKI
NARODOWA STRATEGIA SPÓJNOŚCI

UNIA EUROPEJSKA
EUROPEJSKI
FUNDUSZ SPOŁECZNY

Projekt współfinansowany przez Unię Europejską w ramach Europejskiego Funduszu Społecznego

W tabeli 4 przedstawiono z kolei liczby uczniów (nie uwzględniono przedszkoli oraz uczniów szkół specjalnych i szkół dla dorosłych) w latach 2006-2012 w poszczególnych typach szkół. Należy zwrócić uwagę na fakt, że wobec zmniejszenia o 15% liczby uczniów ogółem największy spadek odnotowano w liceach profilowanych – 88% (tak wysokie zmniejszenie liczby uczniów jest wynikiem polityki miasta polegającej na likwidacji tego typu szkoły), gimnazjach – 21% i liceach ogólnokształcących – 20%. Z kolei tylko o 6% zmniejszyła się liczba uczniów w zasadniczych szkołach zawodowych. Zmniejszeniu liczby szkół i uczniów towarzyszy zmniejszenie się liczby nauczycieli zatrudnionych w gdańskich placówkach oświatowych.

Tabela 4. Liczba uczniów w poszczególnych typach szkół w latach 2006-2012

Typ placówki	Liczba uczniów					
	2006/2007	2007/2008	2008/2009	2009/2010	2010/2011	2011/2012
szkoły podstawowe	25 025	23 451	22 874	22 689	22 862	23 593
gimnazja	13 861	12 883	12 450	11 762	11 238	10 974
licea ogólnokształcące	9 488	9 295	8 708	8 394	7 963	7 634
technika	5 998	6 075	5 604	5 527	5 529	5 167
licea profilowane	1 726	1 025	588	322	253	193
zasadnicze szkoły zaw.	1 460	1 652	1 747	1 693	1 519	1 373
razem	57 558	54 381	51 971	50 387	49 364	48 934

Zestawienie nie uwzględnia uczniów szkół specjalnych i szkół dla dorosłych.

Źródło: opracowanie własne na podstawie danych z SIO.

W tabeli 5 przedstawiono średnioroczną liczbę nauczycieli w przeliczeniu na pełne etaty ogółem i w podziale na poszczególne stopnie awansu zawodowego nauczycieli. W ciągu 5 lat liczba uczniów w gdańskich placówkach oświatowych zmalała o 15% natomiast liczba nauczycieli zmniejszyła się o 10%. Jednocześnie znacznie zmieniła się struktura zatrudnienia nauczycieli na poszczególnych stopniach awansu zawodowego.

Tabela 5. Średnia liczba nauczycieli w przeliczeniu na pełne etaty w latach 2007-2011

Rok	Liczba Nauczycieli (ogółem)	Dyplomowani	Mianowani	Kontraktowi	Stażyści
2007	6 913	2 502	2 986	963	462
2008	6 735	2 650	2 548	1 133	404
2009	6 419	2 842	2 049	1 228	300
2010	6 305	3 032	1 819	1 170	284
2011	6 263	3 199	1 687	1 114	263

Źródło: opracowanie własne na podstawie danych z Wydziału Edukacji Miasta.

Zmniejszeniu liczby uczniów i nauczycieli towarzyszy nieznaczne zmniejszenie liczby pracowników niepedagogicznych. W ostatnich 5 latach zatrudnienie w tej grupie pracowników zmniejszyło się o ok. 4%. Liczbę zatrudnionych w latach 2007-2011 pracowników niepedagogicznych przedstawiono w tabeli 6.

Tabela 6. Liczba pracowników niepedagogicznych w latach 2007-2011

	2007	2008	2009	2010	2011
Liczba etatów pracowników niepedagogicznych	3 047	3 018	2 970	2 943	2 931

Źródło: opracowanie własne na podstawie danych z Wydziału Edukacji Miasta.

Finansowanie zadań oświatowych to poważny problem gdańskiego samorządu. Subwencja będąca dochodem jednostki samorządu terytorialnego nie pokrywa wszystkich wydatków gminy związanych z oświatą. Nakłady i wydatki na realizację zadań oświatowych przedstawiono w tabeli 7.

Tabela 7. Finansowanie gdańskiej oświaty w latach 2008-2011

	2008	2009	2010	2011
Wydatki bieżące	539 954 053	583 738 032	612 180 949	620 834 557
w tym wydatki na wynagrodzenia i pochodne	381 644 247	407 266 917	422 209 024	447 453 162
Wydatki na remonty	28 686 187	28 503 315	31 390 199	5 291 336
Dotacje dla szkół niepublicznych	33 037 856	40 221 156	40 967 980	43 142 912
Dotacje dla przedszkoli niepublicznych	7 649 099	13 458 473	16 489 135	22 281 259
Pozostałe wydatki bieżące	88 936 664	94 288 171	102 786 150	102 665 888
Subwencja oświatowa	296 478 241	331 074 951	344 639 166	367 750 321
Dotacje z UE dla placówek oświatowych	815 564	2 378 212	735 585	4 276 144
Inne dochody uzyskiwane w sektorze oświaty i edukacji	22 351 957	24 588 052	25 234 086	20 736 617
Pozostałe środki z budżetu Miasta- tylko na bieżące	217 840 747	224 519 778	240 370 017	227 526 922
Subwencja oświatowa/wydatki na wynagrodzenia i pochodne	77,68%	81,29%	81,63%	82,19%
udział Miasta /wydatki bieżące	40,35%	38,47%	39,27%	36,65%

Źródło: opracowanie własne na podstawie danych z Wydziału Edukacji Miasta.

Samorząd gdański na realizację subwencionowanych zadań oświatowych przeznacza subwencję i część dochodów własnych. Jednak największy wzrost wydatków, ok. 191%, odnotowuje w zadaniu, które jest niesubwencionowane – dotacje dla przedszkoli niepublicznych. Jest to wynik polityki miasta, które dążąc do zapewnienia jak największej liczbie dzieci opieki przedszkolnej, stwarza warunki do rozwijania sieci przedszkoli niepublicznych. Wydatki na przedszkola to 14,61% budżetu edukacji gdańskiej. Analizując wydatki miasta na edukację warto podkreślić fakt

zmniejszającego się udziału miasta w wydatkach bieżących. W roku 2008 ten udział wynosił 40,35%, a w roku 2011 zmalał niemal o 4%. Jednakże na realizację zadań subwencionowanych miasto dołożyło w 2011 roku 26,33%. Ponieważ sytuacja finansowa samorządów jest coraz trudniejsza to poszukują one sposobów racjonalizacji wydatków oświatowych.

2. Charakterystyka zmian w sieci szkolnej w latach 2007-2012

W latach 2007-2012 doszło do znaczącej restrukturyzacji sieci szkół ponadgimnazjalnych dla młodzieży w Gdańsku. W tym okresie liczba szkół zmniejszyła się z 64 do 39. Liczbę szkół ponadgimnazjalnych dla młodzieży w latach 2007-2012 przedstawiono w tabeli 8. W tabeli uwzględniono zmiany w sieci, które będą obowiązywały od 1 września 2012 roku.

Tabela 8. Liczba szkół ponadgimnazjalnych dla młodzieży w latach 2007/08-2012/13

Typ placówki	Rok szkolny					
	2007/2008	2008/2009	2009/2010	2010/2011	2011/2012	2012/2013
licea ogólnokształcące	22	21	22	21	20	18
technika	17	16	16	14	14	12
licea profilowane	14	12	4	3	2	2
zasadnicze szkoły zawodowe	11	10	8	8	7	7
razem	64	59	50	46	43	39

Źródło: Opracowanie własne na podstawie danych z Wydziału Edukacji Miasta.

Prezydent Miasta Gdańska mając na uwadze podniesienie jakości i wzmocnienie pewnych obszarów edukacji powołał w 2006 roku trzy zespoły ekspertów:

- ds. Monitorowania Jakości Edukacji – którego zadaniem było zaprojektowanie sposobów monitorowania jakości edukacji w mieście oraz przygotowanie mechanizmów wykorzystywania wyników monitorowania do wspierania poszczególnych szkół i uczniów w sposób odpowiedni do ich potrzeb.
- ds. Specjalnych Potrzeb Edukacyjnych – którego zadaniem było opracowanie mechanizmów wczesnej diagnozy i wsparcia edukacyjnego w celu odpowiedniego zaspokajania specjalnych potrzeb edukacyjnych.
- ds. Kształcenia Zawodowego – którego zadaniem było opracowanie zasad współpracy pomiędzy instytucjami rynku pracy i pracodawcami, które umożliwią systematyczne wprowadzanie zmian w kształceniu zawodowym oraz wypracowanie metod promocji kształcenia zawodowego.

Poniżej przedstawiono najważniejsze wnioski i rekomendacje zespołu ds. kształcenia zawodowego ponieważ wyniki jego pracy miały znaczący wpływ na zmiany sieci i struktury szkół ponadgimnazjalnych w Gdańsku. Zespół, w skład którego wchodził m.in. przedstawiciele pracodawców i Powiatowego Urzędu Pracy wnioskowali o:

- wyłączenie liceów ogólnokształcących z zespołów szkół zawodowych,
- wstrzymanie rekrutacji do liceów profilowanych,
- konsolidację kadry dydaktycznej i bazy technodydaktycznej – tworzenie silnych ośrodków branżowych,
- otwieranie nowych kierunków kształcenia zgodnie z potrzebami rynku pracy,
- współpracę z pracodawcami,
- przekazywanie prowadzenia szkół zawodowych podmiotom prawnym powiązanym z pracodawcami,
- promowanie szkolnictwa zawodowego.

Dostosowując sieć szkół do potrzeb i oczekiwań społeczeństwa oraz rynku pracy wstrzymano nabór, a następnie zlikwidowano 12 liceów profilowanych pozostawiając tylko dwa, które zgodnie z wdrażaną od 1 września 2012 r. reformą szkolnictwa ponadgimnazjalnego zakończą swoją działalność w 2014 roku. Miasto rozpoczęło rozdzielać szkoły zawodowe i licea ogólnokształcące funkcjonujące w sześciu zespołach szkół. Celem było uporządkowanie nazewnictwa szkół i ich wewnętrznej struktury w sposób służący promocji wiodących kierunków kształcenia, otwieranie nowych kierunków kształcenia zgodnie z potrzebami rynku pracy oraz wiodącymi w szkole specjalnościami, inwestowanie w specjalistyczną bazę oraz współpraca z pracodawcami. W roku szkolnym 2012/2013 jeszcze tylko jedno liceum ogólnokształcące będzie funkcjonowało w zespole szkół zawodowych, ale już podjęto działania zmierzające do jego likwidacji.

Uwzględniając zmiany w sieci, które nastąpią od 1 września 2012 w ostatnich latach zlikwidowano 6 liceów ogólnokształcących, a utworzono 2 małe przy gimnazjach w dzielnicach pozbawionych szkół ponadgimnazjalnych. W tym samym okresie ubyło 5 techników: jedno przekazano do prowadzenia Pomorskiej Izbie Rzemieślniczej Małych i Średnich Przedsiębiorstw, 2 małe jednooddziałowe zlikwidowano, 1 małe jednooddziałowe włączono do technikum kształcącego w tym samym zawodzie i jedno przeniesiono do zespołu szkół, wypełniając miejsce po likwidowanym liceum ogólnokształcącym. Z 11 zasadniczych szkół zawodowych jedną przekazano do prowadzenia Izbie Rzemieślniczej, a 3 małe zlikwidowano.

Zgodnie z rekomendacją zespołu ds. kształcenia zawodowego przystąpiono do porządkowania struktury wewnętrznej szkół zawodowych, aby nadać im jednoznaczny, rozpoznawalny, branżowy charakter. Wstrzymano nabór do zawodów odbiegających od profilu szkoły np. technika handlowca w Zespole Szkół Budownictwa Okrętowego. Miasto Gdańsk dążąc do zbudowania silnych ośrodków kształcących na potrzeby rozwijającej się gospodarki od roku szkolnego 2007/2008 rozpoczęło porządkowanie i komasację zawodów w gdańskich szkołach zawodowych przyjmując zasadę, że w przypadku kształcenia w określonym zawodzie do 100 uczniów, kształcenie może odbywać się tylko w jednej szkole. W sytuacji, gdy liczba kształconych przekracza 100, nauka może odbywać się w dwóch ośrodkach. Takie rozwiązanie pozwala na koncentrację środków przeznaczonych na wyposażenie bazy do kształcenia zawodowego. W działających aktualnie na terenie miasta Gdańsk 15 Zespołach Szkół Zawodowych, 13 ma uporządkowaną strukturę zawodów

i specjalności i stanowi już silny ośrodek branżowy znakomicie się wpisując w zapoczątkowaną reformę szkolnictwa zawodowego. Kształcenie w szkołach zawodowych dla młodzieży odbywa się w 31 zawodach na poziomie technika oraz 22 robotniczych w sześciu obszarach kształcenia z klasyfikacji zawodów szkolnictwa zawodowego. Gdańskie szkoły zawodowe dla młodzieży nie kształcą tylko w obszarach medyczno-społecznym i artystycznym. Aktualnie tylko w pojedynczych zawodach kształcenie odbywa się w dwóch szkołach. Do najpopularniejszych kierunków kształcenia należą: technik informatyk, technik elektronik i kucharz. Corocznie w tych zawodach naukę rozpoczyna po 120 uczniów. W pozostałych zawodach kształcenie w klasach pierwszych rozpoczyna 30 ÷ 60 uczniów rocznie. Oferta kształcenia zawodowego jest znacznie szersza niż liczba absolwentów gimnazjów gotowa podjąć naukę w szkołach zawodowych. Szkoły często uruchamiają kształcenie naprzemiennie np. jednego roku otwierają kształcenie w zawodzie technik analityk, a następnego technik technologii chemicznej, jednego elektryk, drugiego monter elektronik. Uruchamianie kształcenia w nowych zawodach i specjalnościach może odbywać się tylko w szkołach, które kształcą w określonej branży, posiadają odpowiednią bazę technodydaktyczną i w danym obszarze kształcenia współpracują z pracodawcami.

Miasto i szkoły ściśle współpracują z Powiatowym Urzędem Pracy i pracodawcami. Sygnalizowane przez PUP i przemysł okrętowy zapotrzebowanie na monterów kadłubów okrętowych przełożyło się na ofertę kształcenia ze strony szkoły. Pracodawcy określili zapotrzebowanie na poziomie ok. 100 pracowników rocznie jednak szkoła, pomimo szerokiej kampanii reklamowej oraz bardzo ciekawych warunków kształcenia (m.in. stypendia pracodawców) realizuje kształcenie na poziomie ok. 30 uczniów rocznie. W ostatnich latach, przy współudziale pracodawców, do oferty kształcenia zawodowego wprowadzono zawody: technik obsługi turystycznej, technik organizacji reklamy, technik urządzeń i systemów energetyki odnawialnej oraz monter zabudowy i robót wykończeniowych w budownictwie. We wszystkich tych zawodach uruchomiono kształcenie na poziomie 30 uczniów rocznie.

W okresie ostatnich kilku lat polityka miasta w zakresie szkolnictwa ponadgimnazjalnego jest jednolita i konsekwentna, a jej największym problemem jest niż demograficzny. W ostatnich 5 latach liczba uczniów kształcących się w gdańskich liceach ogólnokształcących spadła o 1854 uczniów, w liceach profilowanych o 1533, w technikach o 831, a w zasadniczych szkołach zawodowych tylko o 87. Mając na uwadze zapewnienie wysokiego poziomu nauczania, aspiracje uczniów i ich rodziców (ponad 60% uczniów jako pierwszy wybór szkoły ponadgimnazjalnej deklaruje liceum ogólnokształcące) oraz potrzeby rynku pracy od roku 2006, miasto dba o zachowanie odpowiednich proporcji między kształceniem ogólnokształcącym a zawodowym poprzez coroczne ustalanie liczby klas pierwszych do których mogą prowadzić rekrutację poszczególne licea ogólnokształcące. W tabeli 9 przedstawiono wyniki naboru do klas I szkół ponadgimnazjalnych w latach 2007-2012 oraz procent liczby uczniów rozpoczynających naukę w liceach ogólnokształcących.

Tabela 9. Wyniki rekrutacji do klas I szkół ponadgimnazjalnych w latach 2007-2012

Rok	LO Kl. 0	LO Kl. I	LO Kl. 0+I	LP	T	ZSZ	Razem	% liczby uczniów LO do liczby uczniów ogółem
2007	58	3345	3403	178	1953	1004	6538	52,1%
2008	58	2803	2861	124	1636	882	5503	52,0%
2009	118	2755	2873	97	1490	743	5203	55,2%
2010	115	2605	2720	100	1633	638	5091	53,4%
2011	120	2326	2446	60	1467	585	4558	53,4%
2012	60	2079	2139	0	1401	466	4006	53,3%

Źródło: opracowanie własne na podstawie danych z Wydziału Edukacji Miasta.

W Trójmieście od 8 lat rekrutacja do szkół ponadgimnazjalnych odbywa się elektronicznie. Warunki i tryb rekrutacji kandydatów do klas pierwszych szkół ponadgimnazjalnych dla młodzieży na każdy rok szkolny ustala Pomorski Kurator Oświaty¹. O przyjęciu kandydata do klasy pierwszej szkoły ponadgimnazjalnej: liceum ogólnokształcącego, technikum i zasadniczej szkoły zawodowej, decyduje suma punktów, możliwych do uzyskania w procesie rekrutacyjnym.

W ostatnich latach w pierwszym etapie rekrutacji 58 ÷ 62 % absolwentów gimnazjum deklaroowało jako pierwszy wybór liceum ogólnokształcące, 31 ÷ 33% wybierało technikum, a 8 ÷ 9% szkołę zasadniczą. W wyniku rekrutacji do klas I liceów ogólnokształcących trafia 53% absolwentów gimnazjów do technikum 35%, a do szkół zasadniczych 12%. Każdego roku już na etapie planowania liczby miejsc w liceach ogólnokształcących miasto spotyka się z protestami ze strony szkół (mniejsza liczba oddziałów - mniej etatów). Z kolei corocznie w okresie trwania rekrutacji pojawiają się wnioski o utworzenie dodatkowych oddziałów w liceach ogólnokształcących, ale miasto przedstawiając bardzo szeroką ofertę szkół zawodowych nie ulega naciskom. Można postawić tezę, że w przypadku swobodnego kształtowania przez licea ogólnokształcące liczby klas pierwszych 80% absolwentów gimnazjów podejmowałoby naukę w tym typie szkoły, a większość szkół zawodowych należałoby zamknąć. Miasto restrukturyzując sieć szkół, limitując liczbę oddziałów klas pierwszych w liceach ogólnokształcących przez cały okres zmian monitoruje jakość rekrutacji do klas pierwszych, jak również wyniki egzaminów zewnętrznych absolwentów szkół ponadgimnazjalnych. W latach 2007-2012 średnia liczba punktów kandydata przyjętego do klasy I liceum ogólnokształcącego utrzymuje

¹ Zarządzenie Nr 1/2012 Pomorskiego Kuratora Oświaty z dnia 24 stycznia 2012 roku w sprawie terminów rekrutacji i składania dokumentów do publicznych gimnazjów, szkół ponadgimnazjalnych, szkół policealnych oraz sposobu przeliczania na punkty ocen z zajęć edukacyjnych i innych osiągnięć kandydatów do młodzieżowych szkół ponadgimnazjalnych na podbudowie gimnazjum w województwie pomorskim na rok szkolny 2012/2013.

się na tym samym poziomie i wynosi od 113 116 punktów, a do technikum od 64 do 69. W tabeli 10 przedstawiono zdawalność egzaminu maturalnego w województwie pomorskim i w kraju w latach 2010–2012, a w tabeli 11 wyniki średnie w procentach na egzaminie maturalnym w województwie pomorskim i w kraju z przedmiotów obowiązkowych.

Tabela 10. Zdawalność egzaminu maturalnego w województwie pomorskim i w kraju w latach 2010- 2012

Zdający		Procent osób, które zdały egzamin maturalny	
		LO	T
2010	Województwo pomorskie	90	71
	Kraj	91	70
2011	Województwo pomorskie	84	65
	Kraj	86	63
2012	Województwo pomorskie	88	72
	Kraj	89	70

Źródło: opracowanie własne na podstawie danych z OKE Gdańsk.

Tabela 11. Wyniki średnie w procentach na egzaminie maturalnym w województwie pomorskim i w kraju w 2010- 2012 roku z przedmiotów obowiązkowych

Zdający		Język polski	Matematyka
2010	Województwo pomorskie	59,3	58,6
	Kraj	57,2	58,5
2011	Województwo pomorskie	53,2	47,9
	Kraj	53,6	48,2
2012	Województwo pomorskie	54,2	58,7
	Kraj	54,0	56,0

Źródło: opracowanie własne na podstawie danych z OKE Gdańsk.

Wyniki egzaminów maturalnych w zależności od typu szkoły przedstawiono w tabelach 12 i 13. Zdawalność egzaminu maturalnego w liceach ogólnokształcących utrzymuje się mniej więcej na stałym wysokim poziomie, znacznie przekracza średnią zdawalność w województwie pomorskim i kraju w tym typie szkoły. Natomiast w technikach, poza rokiem 2007, obserwujemy wyniki poniżej średniej w województwie i w kraju. Podobne wnioski należy wyciągnąć analizując średnie wyniki uzyskiwane przez gdańskich maturzystów z obowiązkowych przedmiotów: języka polskiego i matematyki. Absolwenci liceów ogólnokształcących uzyskują wyniki zdecydowanie wyższe niż średnia wojewódzka czy krajowa, a absolwenci technikum niższe tylko w pojedynczych przypadkach

porównywalne. Miasto ograniczając dostęp uczniów do liceów ogólnokształcących wpływa na utrzymanie w nich wysokiego poziomu nauczania, a nieograniczony dostęp do technik powoduje, że absolwenci tego typu szkoły uzyskują niższe wyniki na egzaminach zewnętrznych.

Tabela 12. Wyniki egzaminu maturalnego w liceach ogólnokształcących w latach 2007-2012

Rok	Liczba zdających	Liczba zdanych	Zdawalność w %	Średni wynik j. pol. %	Średni wynik mat. %
2007	2882	2716	94,24	58,42	-
2008	2878	2670	92,77	59,04	-
2009	2752	2614	94,98	60,16	-
2010	2665	2520	94,56	65,76	70,86
2011	2428	2213	91,15	62,76	62,62
2012	2402	2253	93,81	60,42	71,91

Źródło: opracowanie własne na podstawie danych z OKE Gdańsk.

Tabela 13. Wyniki egzaminu maturalnego w technikach w latach 2007-2012

Rok	Liczba zdających	Liczba zdanych	Zdawalność w %	Średni wynik j. pol. %	Średni wynik mat. %
2007	1076	864	80,31	46,91	-
2008	1047	724	69,13	46,08	-
2009	1035	711	68,69	45,83	-
2010	1069	692	64,75	52,47	48,93
2011	1136	718	63,24	49,37	40,41
2012	1113	775	69,66	50,71	50,73

Źródło: opracowanie własne na podstawie danych z OKE Gdańsk.

W tabelach 12 i 13 wynik egzaminu maturalnego z matematyki przedstawiono dopiero od roku 2010 kiedy to stał się on przedmiotem obowiązkowym dla wszystkich zdających. Analiza wyników egzaminu maturalnego w różnych typach szkół ponadgimnazjalnych wskazuje, że w niektórych z nich uzyskiwane przez gdańskich uczniów wyniki są zbyt niskie w stosunku do oczekiwań i do ponoszonych przez miasto nakładów. W celu poprawienia jakości edukacji w naszym mieście, Ośrodek Kształcenia Ustawicznego Nauczycieli proponuje program naprawczy dla szkół, który ma służyć ugruntowaniu mocnych i eliminowaniu słabych stron wiedzy ucznia przy jednoczesnym uwzględnieniu aspektów wychowawczych. Do uczestnictwa w programie wytypowano dwie szkoły podstawowe, dwa gimnazja i dwie szkoły ponadgimnazjalne uzyskujące najgorsze wyniki z egzaminów zewnętrznych. W projekcie zaplanowano przeprowadzenie, przy wsparciu pracowników poradni psychologiczno-pedagogicznej, pełnej diagnozy środowiska szkolnego oraz przewidziano szkolenia nauczycieli dotyczące analizy i interpretacji wyników egzaminacyjnych, pracy metodą projektu, aktywizujących metod nauczania oraz szkolenia w zakresie indywidualizacji

i monitorowania programów edukacyjnych. Prace z radami pedagogicznymi szkół uczestniczących w programie rozpoczęły się w drugim semestrze roku szkolnego 2011/2012 i będą kontynuowane w kolejnym roku szkolnym.

4. Lokalna polityka oświatowa

Miasto Gdańsk mając na uwadze aspiracje obywateli miasta i ich dzieci czuje się odpowiedzialne za tworzenie optymalnych warunków prawno-organizacyjnych i materialnych dla realizacji edukacji na wszystkich jej etapach.

Pierwszy dokument strategiczny poświęcony kierunkom i priorytetom rozwoju miasta przyjęto Uchwałą Rady Miasta Gdańska Nr LXII/868/98 z dnia 17 czerwca 1998 roku wprowadzając Strategię Rozwoju Gdańska do roku 2010. Po 6 latach Uchwałą Rady Miasta Gdańska Nr XXXIII/1011/04 z dnia 22 grudnia 2004 roku przyjęto Strategię Rozwoju Gdańska do roku 2015, która była aktualizacją Strategii Rozwoju Gdańska do roku 2010. Uchwałą Nr XXV/516/12 Rady Miasta Gdańska z dnia 23 kwietnia 2012 w sprawie: zmiany programu rozwoju gminy Gdańsk zawartego w dokumencie „Strategia Rozwoju Gdańska do roku 2015” zaktualizowano Rozdział 8 Programy Operacyjne aktualnie obowiązującej Strategii Rozwoju Gdańska do roku 2015, zastępując dotychczasowe 22 programy 5 nowymi Programami Operacyjnymi.

W strategii z 1998 roku nie wyszczególniono celów i priorytetów polityki oświatowej. Z kolei w strategii z roku 2004 wśród 22 programów operacyjnych numerem 2 oznaczono program Wykształcony Gdańszczanin, którego koordynatorem został dyrektor Wydziału Edukacji. Przedsięwzięcia realizacyjne programu to: „Gdańszczanin 2020”, „Restrukturyzacja sieci placówek oświatowych” „Rozbudowa bazy edukacyjnej na obszarach rozwojowych Miasta” i „Promocja kształcenia ustawicznego”. Przy współudziale przedstawicieli placówek oświatowych oraz instytucji społecznych opracowano priorytety polityki edukacyjnej Miasta Gdańska w ramach projektu „Gdańszczanin 2020”. Dla podniesienia wagi i rangi edukacji przyjęto go Uchwałą Rady Miasta Gdańska. Program sformułował: cele strategiczne, priorytety polityki edukacyjnej miasta Gdańska, kierunki zmian i zamierzenia na lata 2004-2020 oraz standardy edukacji gdańskiej. Realizowany od 2004 roku Program „Model gdańskiej oświaty samorządowej – Gdańszczanin 2020” wyznaczył 10 priorytetów polityki edukacyjnej mających realizować cele strategiczne, w tym powiązanie kształcenia z potrzebami rynku pracy i tworzenie warunków do kształcenia ustawicznego.

W zakresie edukacji ponadgimnazjalnej uporządkowano ofertę kształcenia zawodowego poprzez ubranżowanie szkół tworząc ośrodki kształcenia o dużej elastyczności i otwartości na potrzeby rynku pracy. Promowano szkolnictwo zawodowe poprzez organizację targów szkolnictwa zawodowego, konferencji, seminariów oraz wydawanie poradników dla uczniów klas III gimnazjów. Współpraca zakładów pracy ze szkołami kształcącymi kadry na potrzeby gospodarki jest oparta na obustronnych korzyściach. Zakład pracy zyskuje wykwalifikowanych zgodnie z jego potrzebami kandydatów do pracy, szkoła zapewnia zatrudnienie swoim absolwentom, co uatrakcyjnia ofertę

rekrutacyjną szkoły, a miasto prowadzi skuteczne działania w celu ograniczenia bezrobocia. Miasto budując ofertę kształcenia zawodowego oparło ją na współpracy z zakładami pracy. Podpisano szereg umów patronackich z pracodawcami o współpracy w zakresie organizacji praktycznej nauki zawodu (ze szczególnym uwzględnieniem praktyk zawodowych), wycieczek zawodoznawczych, wprowadzenia przez pracodawców i stowarzyszenia pracodawców systemu stypendialnego dla uczniów szkół zawodowych, zachęcania absolwentów szkół do podjęcia pracy w gdańskich firmach poprzez szkolenia na koszt pracodawcy i ukazywanie perspektywy awansu zawodowego. Jedną ze szkół zawodowych przekazano do prowadzenia innemu organowi niż miasto – Pomorskiej Izbie Rzemieślniczej Małych i Średnich Przedsiębiorstw. Szkoła prowadzona przez PIRMIŚP jest szkołą publiczną, bezpłatną i ma pełne finansowanie z samorządu. Organ prowadzący decyduje o sposobie zorganizowania nauki zawodu, wyposażeniu i zorganizowaniu miejsc nauki, dostosowuje sposób i rozmiar kształcenia do znanych sobie potrzeb. Gdańskie szkoły ponadgimnazjalne nawiązują współpracę z różnymi firmami. Dzięki temu uczniowie są lepiej przygotowani do przyszłej pracy, a w szkołach powstają pracownie stosujące najnowsze technologie. Oto kilka przykładów współpracy między szkołami a przedsiębiorstwami:

- Zespół Szkół Łączności – współpraca z firmami SATEL, MOLEX, SeveNet, SIMEX, SPRINT.
- Zespół Szkół Samochodowych – szkoła pod patronatem TOYOTY – możliwość zdania egzaminu i uzyskania certyfikatu mechanika TOYOTY.
- Państwowe Szkoły Budownictwa – zajęcia umożliwiające otrzymanie certyfikatów firm: Geberit, Junkers, Brass, Velux, Mapei, Knauff.
- Zespół Szkół Budownictwa Okrętowego współpraca z Gdańską Stocznia Remontową – stypendia dla uczniów kształcących się w zawodzie monter kadłubów okrętowych.

Miasto wspiera podnoszenie poziomu edukacji poprzez centra wsparcia edukacyjnego, dodatkowe zajęcia dla uczniów najsłabszych i najlepszych, wyjazdowe warsztaty naukowe dla laureatów konkursów, udział w projektach finansowanych ze środków EFS. Sukcesywnie modernizuje i dostosowuje bazę szkolną do standardów opisanych w strategii. Począwszy od 2008 roku miasto na modernizację i remonty gdańskich placówek oświatowych przeznaczyło ponad 102 mln zł. Doінwestowano bazę w zakresie wychowania fizycznego i sportu szkolnego. W ciągu czterech lat zbudowano 2 sale gimnastyczne i 40 wielofunkcyjnych boisk sportowych ze sztuczną nawierzchnią i oświetleniem. 16 z nich zbudowano w ramach programu „Junior 2012” z okazji Euro 2012 przy znacznym współudziale finansowym sponsorów – podmiotów gospodarczych Pomorza.

Miasto śledzi losy absolwentów gdańskich szkół ponadgimnazjalnych. Ponad 98% absolwentów liceów ogólnokształcących i 54% techników podejmuje dalszą naukę w wyższych uczelniach Trójmiasta. Ponadto kilkunastu z nich corocznie podejmuje naukę na prestiżowych europejskich uniwersytetach. Pozostali absolwenci podejmują pracę zawodową w firmach aglomeracji trójmiejskiej. Tworząc ofertę kształcenia zawodowego miasto współpracuje z Powiatowym Urzędem Pracy. W ostatnim okresie spośród wszystkich zarejestrowanych bezrobotnych największą grupę stanowią osoby nie posiadające żadnych kwalifikacji. Wyzwaniem dla gdańskiej edukacji jest

zmniejszenie do minimalnego poziomu liczby osób opuszczających system kształcenia bez uzyskania kwalifikacji zawodowych. Tylko nieliczni absolwenci gdańskich szkół ponadgimnazjalnych rejestrują się jako bezrobotni.

Bardzo ważną rolę w polityce oświatowej miasta odgrywa Centrum Kształcenia Ustawicznego w Gdańsku, jedyna tego typu placówka w mieście. Zgodnie ze statutem realizuje zadania z zakresu kształcenia ustawicznego, doksztalcania, doskonalenia zawodowego dorosłych zarówno w formach szkolnych jak i pozaszkolnych oraz doradztwa i doskonalenia zawodowego nauczycieli. Placówka posiada Certyfikat ISO 9001:2008. W CKU rocznie kształci się około 1200 słuchaczy, a w formach pozaszkolnych (kursy, seminaria, szkolenia itp.) uczestniczy ok. 4 tys. osób. W kształceniu zawodowym szkoła wprowadziła system kształcenia modułowego. CKU realizuje program kształcenia niepełnosprawnych. Infrastruktura informatyczna jest dostosowana do realizacji kształcenia na odległość tj. e-learningu. Obecnie z platformy edukacyjnej aktywnie korzysta ok. 680 słuchaczy centrum.

W strukturze Centrum Kształcenia Ustawicznego w Gdańsku działa Ośrodek Kształcenia Ustawicznego Nauczycieli. Do zadań statutowych Ośrodka należy organizacja różnych form doskonalenia dla gdańskiej kadry dydaktycznej, takich jak: kursy doskonalące i kwalifikacyjne, warsztaty, konferencje i seminaria. W roku szkolnym 2010/2011 w Ośrodku odbyły się 153 różnego typu formy doskonalenia, w których uczestniczyli nauczyciele i dyrektorzy placówek oświatowych wszystkich szczebli edukacji (2698 osób). Od 2003 roku do dnia dzisiejszego zorganizowano 705 (zarejestrowanych) form szkoleniowych, w których uczestniczyło 13 825 osób. Oprócz wyżej wymienionej działalności ośrodek prowadzi szereg działań w zakresie popularyzacji wiedzy na temat europejskich projektów edukacyjnych, jak również aktywnie w nich uczestniczy. Od początku istnienia ośrodka, wspólnie z partnerami różnych krajów europejskich zrealizowano 7 projektów edukacyjnych.

Nie mniej ważną rolę odgrywa Centrum Kształcenia Praktycznego. W latach 2000-2010 przy każdej gdańskiej szkole zawodowej funkcjonowały warsztaty szkolne, przez co ich infrastruktura techniczna nie nadążała za rozwojem techniki i współczesnymi wymaganiami wyposażenia stanowisk nauki zawodu. Drugim czynnikiem decydującym o konieczności zreformowania szkolenia praktycznego była demografia, która powodowała że w znacznej części warsztaty szkolne (poszczególne stanowiska pracy) były niewykorzystane. Miasto rozpoczęło proces likwidacji warsztatów szkolnych i utworzyło Centrum Kształcenia Praktycznego, co pozwoliło na koncentrację środków przeznaczonych na wyposażenie bazy do kształcenia zawodowego. Dzisiaj w Gdańsku mamy silny, bardzo dobrze wyposażony, obsługujący prawie wszystkie szkoły zawodowe, kształcący ponad 600 uczniów, ośrodek kształcenia praktycznego. Już tylko dwie szkoły zawodowe prowadzą warsztaty szkolne; Państwowe Szkoły Budownictwa i Zespół Szkół Samochodowych. W obu przypadkach bardzo dobrze wyposażone i podobnie jak CKP, ściśle powiązane z zakładami pracy i organizacjami zrzeszającymi pracodawców.

4. Instrumenty zarządzania oświatą w Gdańsku

Spółeczna rola edukacji wymusza szeroki udział różnych środowisk w jej współtworzeniu i rozwoju. W tym celu Prezydent Miasta Gdańska zaprosił do współpracy różne organizacje działające w sferze społecznej.

W 2007 roku Rada Miasta Gdańska powołała Gdańską Radę Oświatową w skład której weszli: przedstawiciele Rady Miasta Gdańska, Kuratorium Oświaty, Okręgowej Komisji Egzaminacyjnej, Urzędu Marszałkowskiego, Sądu Rodzinnego, związków zawodowych; przedstawiciele środowisk zainteresowanych współpracą z miastem w dziedzinie edukacji: uczelni wyższych, stowarzyszeń i organizacji, przedstawiciele środowisk dyrektorów szkół i innych placówek prowadzonych przez Miasto Gdańsk, przedstawiciele Prezydenta Miasta Gdańska. Zadaniem rady jest wypracowywanie rozwiązań dla strategii rozwoju oświaty oraz wytyczanie kierunków rozwoju dla gdańskiej edukacji oraz opiniowanie budżetu miasta i projektów aktów prawa miejscowego dotyczących gdańskiej oświaty, w tym również projektów sieci publicznych szkół i przedszkoli.

W 2010 roku zawiązało się Gdańskie Forum Rad Szkół i Rad Rodziców. Forum zostało powołane w celu wypracowania standardów współpracy z przedstawicielami rodziców działających w radach szkół i radach rodziców gdańskich placówek oświatowych w ramach partnerskiego współdziałania rodziny – szkoły – społeczności lokalne pracujące na rzecz i po stronie ucznia.

W realizacji ważnych zadań edukacyjnych Prezydent Miasta Gdańska wspiera się zespołami ekspertów, o których m.in. wspomniano w pkt. 2 studium. Ważnym instrumentem służącym realizacji celów polityki oświatowej są organizowane przez miasto seminaria, konferencje i debaty.

Przedsięwzięciem mającym na celu przygotowanie nowoczesnej platformy komunikacyjnej wspierającej edukację w Gdańsku jest Gdańska Platforma Edukacyjna. Projekt aktualnie jest w fazie realizacji. Od 1 września 2012 roku rozpocznie się wdrażanie pierwszych aplikacji, a całe przedsięwzięcie będzie dostępne dla wszystkich użytkowników od 1 lutego 2013 roku. Celem budowy Gdańskiej Platformy Edukacyjnej jest budowa społeczeństwa informatycznego, rozwój elektronicznych usług z zakresu edukacji, wzrost poziomu wykorzystania technik oraz technologii informacyjnych i komunikacyjnych, podniesienie sprawności procesów zarządczych oraz poprawa efektywności i wydajności pracy. Proponowane rozwiązanie umożliwiać będzie centralną komunikację pomiędzy urzędami, szkołami, nauczycielami, uczniami i ich rodzicami, a także zarządzanie podległymi placówkami oświatowymi oraz wspomaganie pracy tych placówek – zarówno w zakresie działalności dydaktycznej jak i administracji. Platformę można podzielić na dwa obszary. Pierwszy to wsparcie procesów dydaktycznych, wychowawczych i informacyjnych:

- zarządzanie informacją o uczniu: e-dziennik i wsparcie pracy sekretariatu,
- plany nauczania oraz oferta edukacyjna,
- organizacja procesu nauczania: narzędzia edukacyjne - zadania, lekcje, kursy, ścieżki edukacyjne, gromadzenie i udostępnianie efektów kształcenia,

- dostarczenie i możliwość tworzenia treści edukacyjnych wraz z mechanizmami dostępu do nich dla całej społeczności szkolnej,
- narzędzia pracy zespołowej i własnej – kalendarz, tele- i wideo- konferencje, wsparcie dla prowadzenia dyskusji i pracy nad wspólnym dokumentem dla grupy, indywidualne strony internetowe i blogi, tworzenie i kompletowanie indywidualnego portfolio dokumentów,
- multimedialne zasoby edukacyjne – gromadzenie, przeszukiwanie, włączanie treści zewnętrznych (gotowe lekcje, prezentacje, filmy, mapy, zdjęcia, testy, interaktywne ćwiczenia).

Drugi obszar to wsparcie i stworzenie standardowych mechanizmów zarządczych w obszarze edukacji zgodnych z polityką miasta. Narzędzia zamieszczone na platformie służą wsparciem dla trzech głównych obszarów zarządzania oświatą:

- systemu informacji oświatowej,
- cyklu budżetowego,
- procesu planowania organizacji.

Platforma usprawnia komunikację pomiędzy organem prowadzącym, a pracownikami jednostek oświatowych, pozwala w prosty sposób zarządzać treściami publikowanymi w portalu, integruje i ujednolica działanie pomiędzy różnymi systemami do tej pory stosowanymi. Platforma stanie się podstawowym instrumentem zarządczym miasta służącym do realizacji polityki oświatowej oraz budowy centrum usług wspólnych.

5. Podsumowanie

Polityka edukacyjna miasta Gdańska realizowana zgodnie z przyjętym programem „Gdańszczanin 2020” wymaga nieustannej racjonalizacji wydawanych środków i przeznaczania ich na podnoszenie jej jakości i dostosowywanie do potrzeb rozwojowych uczniów i potrzeb rynku pracy.

Infrastruktura szkolna w Gdańsku nie jest wykorzystana ekonomicznie. Są budynki szkolne z niewykorzystywanymi przez szkołę salami, z liczebnością klas nie dostosowaną do przyjętych norm i nie przekładającą się na wyższe wyniki edukacyjne. Jednocześnie brak jest obiektów oświatowych w nowopowstających dzielnicach na południu miasta. Mimo spadającej liczby uczniów w wyniku zmian demograficznych, koszty edukacji rosną i są, w przeliczeniu na jednego ucznia, jednymi z najwyższych w Polsce. Na bieżąco prowadzona jest analiza sieci szkół podstawowych, gimnazjalnych i ponadgimnazjalnych. W tym celu odbywają się liczne konsultacje z dyrektorami szkół w poszczególnych dzielnicach miasta oraz radnymi Rady Miasta Gdańska. Miasto Gdańsk analizuje sytuację i prognozuje potrzeby w zakresie sieci do roku 2020. Największe emocje społeczne budzą zmiany w sieci szkół. Konieczne jest jednak, by konsultacje w tym zakresie traktować jako potrzebny element rozwoju gdańskiej oświaty. „Jednym z wyzwań, które przed nami stają, jest znalezienie właściwej drogi rozwoju dla szkół w starych dzielnicach miasta. Mają one dzisiaj zbyt małą ilość

uczniów, by mogły utrzymać się i rozwijać, niewykorzystane zasoby kadrowe i przestrzenne, a jednocześnie są w tych miejscach niezbędne”².

Restrukturyzacja powinna być podporządkowana wymogom demografii, rynku pracy, analizy możliwości i potrzeb uczniów, przy możliwej do osiągnięcia jak najwyższej jakości edukacji i efektywności wydawania środków. Porządkując sieć gdańskich szkół ponadgimnazjalnych należy pamiętać o tym, że po roku 2020 przez okres 4 lat na czwartym etapie edukacyjnych nauk będzie podejmowała większa liczba dzieci, co będzie wynikiem wdrażanej aktualnie reformy obniżania wieku spełniania obowiązku szkolnego. Należy pamiętać również o tym, że proces restrukturyzacji jest procesem ciągłym.

² Kamińska Ewa – Gdański projekt „Od szkoły otwartej do szkoły – lidera wspólnoty lokalnej”.

Interdyscyplinarne Centrum Modelowania Matematycznego i Komputerowego

Uniwersytet Warszawski, ul. Pawińskiego 5a, 02-106 Warszawa

Publikacja współfinansowana ze środków Unii Europejskiej
w ramach Europejskiego Funduszu Społecznego

KAPITAŁ LUDZKI
NARODOWA STRATEGIA SPÓJNOŚCI

UNIA EUROPEJSKA
EUROPEJSKI
FUNDUSZ SPOŁECZNY

